

Til Folketingets Europaudvalg

(Kopi til Folketingets Skatteudvalg)

Grundnotat

Grønbog fra Kommissionen om on-line spil i det indre marked

KOM (2011)128

Resumé:

Kommissionen har den 24. marts 2011 udsendt en grøn bog om on-line spil i det indre marked. Baggrunden for grøn bogen er, at den teknologiske udvikling skaber et stadigt øget on-line spil med deraf følgende grænseoverskridende problemstillinger på spillemarkedet, som blandt andet er karakteriseret ved forskellige former for regulering m.v. i medlemslandene. I grøn bogen rejser Kommissionen en række spørgsmål i relation til on-line spil, herunder til en definition af on-line spil, til licenssystemer og anden form for regulering, til spiludbydernes ydelser samt til forhold vedrørende hensynene bag spillelovgivningen (forbrugerbeskyttelse, ludomani, svigbekæmpelse og spils bidrag til finansiering af gode formål).

Kommissionen ønsker med grøn bogen at få belyst væsentlige problemstillinger omkring on-line spil med henblik på at skabe et fundament for udveksling af bedste praksis blandt medlemsstaterne, samt grundlag for en vurdering af muligheder og hensigtsmæssigheder for konkrete tiltag på EU-plan.

Der er iværksat en bred europæisk høringsproces, som er åben for alle interesserede parter, og som løber frem til 31. juli 2011.

1. Baggrund

Der er stor forskel på medlemslandenes regulering af on-line spil. I nogle lande er udbud af on-line spil begrænset eller endda forbudt, mens andre har mere åbne markeder. Dette kombineret med stigende on-line spil har resulteret i både et øget lovligt og "ulovligt" udbud af on-line spil. Det "ulovlige" marked består

af et sort marked af udbydere fra EU og tredjelande uden spiltilladelser overhovedet i EU, og et såkaldt gråt marked, hvor spiludbydere har tilladelse til udbud i ét EU-land, men ikke i alle lande, hvori der udbydes spil.

Det ulovlige spil er relativt let tilgængeligt for forbrugerne, idet de fleste medlemslande har svært ved at håndhæve deres spillelovgivning ved effektivt at udelukke disse ulovlige udbydere.

Siden juli 2008 har medlemslandene i Rådets arbejdsgruppe for etablering og tjenesteydelser drøftet emner af fælles interesse på spilleområdet. Flere gange har formandskaberne opfordret Kommissionen til at tage aktivt del i arbejdet. Senest har Rådet i december 2010 i et sæt konklusioner hilst det velkomment, at Kommissionen vil udsende en grøn bog og foretage en bred konsultation af alle interesserede parter, således at der kan skabes baggrund for dybdegående drøftelser af spørgsmål i relation til on-line spil. I konklusionerne gav Rådet desuden udtryk for ønske om mere samarbejde mellem medlemslandene, og noterede sig, at IMI (Indre Markeds Informationssystem) kan blive et væsentligt værktøj i den forbindelse.

Europa-Parlamentet har også i en resolution fra marts 2009 opfordret Kommissionen til i nært samarbejde med medlemslandene og andre interesserede parter, at undersøge forskellige - herunder økonomiske - virkninger af det grænseoverskridende spil.

2. Formål og indhold

Kommissionens hensigt er, gennem grønbogen og den brede høring, samt en aktiv medvirken fra medlemslandene, Rådet og Europa-Parlamentet, at medvirke til lovgivning om on-line spil i medlemslandene, som giver alle parter større retssikkerhed. Efter at have studeret alle bidrag, der er indkommet i grønbogens høringsperiode, vil Kommissionen tage stilling til, hvad den vurderer som værende den mest hensigtsmæssige opfølgning på grønbogen.

Selve grønbogen er bygget op omkring en række emner, hvortil der er knyttet i alt 51 spørgsmål til mulig besvarelse fra interessenterne. De første spørgsmål (1-6) vedrører data m.v. i relation til omfanget af on-line spil, samt til gældende retspraksis. I forbindelse med retspraksis anfører Kommissionen at EF-Domstolen anser spilydelser for at have en særlige karakter, der tillader medlemslandene at have nationale begrænsninger og særlige regler for regulering af udbuddet af ydelser via internettet med henblik på at begrænse spilafhængighed og beskytte forbrugerne mod risiko for svig og kriminalitet. Kommissionen nævner blandt andet, at hensynene til spillerne betyder, at medlemslandene kan fastsætte egne krav om tilladelse til udbud af online spil, således at udbydere ikke kan anvende tilladelser opnået i andre lande. Domstolen har desuden anført, at online spil kan medføre andre og større problemer i relation til forbrugerbeskyttelse end traditionelle markeder for spil.

EF-Domstolens domme på spilleområdet, og spillereformer i medlemslande har betydet, at Kommissionen har lukket nogle tidligere påbegyndte sager om traktatkrænkelser. Det nævnes dog, at Kommissionen med basis i EU's regler om statsstøtte har åbnet en sag mod Danmark om, hvorvidt lavere afgifter på online kasinospil i forhold til spil i traditionelle kasinoer er i overensstemmelse med traktatens regler.

Kommissionen har udvalgt følgende emner, som den anser for centrale i relation til on-line spil:

1. Definitioner og organisering af on-line spillevdelser, jf. grønbogens afsnit 2.1

A. Definition af on-line spil og organisering af spillene, jf. rapportens afsnit 2.1 (spørgsmål 7-9)

Kommissionen finder det hensigtsmæssigt, at man enes om én fælles definition af "on-line spil". Kommissionen foreslår, at man bruger e-handelsdirektivets relativt brede definition af spil, hvor der gøres en indsats med penge, og spørger, hvordan den stemmer overens med gældende national definition. I relation til organisering af spillene spørges til, om udbud af grænseoverskridende on-line spil sker fra landbaserede spillesteder (f.eks. fra kasinoer eller spillehaller)

B. Etablering og tildeling af tilladelser til on-line spiludbydere, jf. rapportens afsnit 2.1 (spørgsmål 10)

Kommissionen anfører, at en udbyder anses for etableret det sted, hvor virksomheden udøver sin erhvervs-mæssige virksomhed. Det understreges, at f.eks. placering af en server ikke nødvendigvis i sig selv kan anses for at udgøre en etablering.

I relation til tilladelser anfører Kommissionen, at medlemslandene har forskellige systemer for tilladelser. For eksempel anerkender nogle lande tilladelser givet i andre EU-lande, mens der i andre lande kræves national tilladelse til udbud af spil. Kommissionen ønsker med spørgsmål 10 at få belyst fordele og ulemper ved systemer for tilladelser, og problemer ved uens systemer.

C. On-line udbyderes brug af tilknyttede ydelser, jf. rapportens afsnit 2.2 (spørgsmål 11-14)

Der er en række ydelser, herunder reklame- og betalingsydelser, der anvendes for at tilskynde til eller gøre det lettere at spille. Hvor regler om spil i hovedsagen alene skal overholde selve Traktatens regler, er nogle af disse tilknyttede ydelser omfattet af afledte fællesskabsretsakter (direktiver, forordninger m.v.).

For så vidt angår reklameydelser ønsker Kommissionen at fokusere på følgende former for kommerciel kommunikation:

- On-line kommunikation, som bannere og pop-ups på ikke spillesider. Kommissionen mener, at disse ydelser er omfattet af direktivet om urimelig handelspraksis (2005/29/EU), og i visse tilfælde databeskyttelsesdirektivet (95/46/EF) og direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation (2002/58/EF).
- Salgsfremmende foranstaltninger, herunder direkte markedsføring (via mail, telefon, internet) og alle former for bonusser, hvoraf den mest anvendte er at give en sum penge/et antal frie spil til nye spillere. Kommissionen mener, at de salgsfremmende foranstaltninger er omfattet af direktivet om urimelig handelspraksis, databeskyttelsesdirektivet og direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation. Herudover er direkte markedsføring omfattet af direktivet for forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg (2005/29/EU).
- Sponsorater – hovedsagelig indenfor sport.

For så vidt angår betalingsydelser o.lign. anfører Kommissionen blandt andet, at verifikation af spillernes identitet oftest udføres i forbindelse med spillernes registrering, oprettelse af spillekonto og angivelse af betalingsform. Kommissionen finder verifikationen nødvendig navnlig med henblik på beskyttelse af mindreårige samt forebyggelse af svig og hvidvaskning af penge.

2. Hensyn i offentlighedens interesse bag spillelovgivningen, jf. grønbogens afsnit 2.3

Kommissionen fokuserer i grønbogen på 3 hensyn bag spillelovgivningen, som spiller en rolle i de fleste af medlemslandenes nationale lovgivninger. Der er tale om forbrugerbeskyttelse (jf. punkt A nedenfor), offentlig orden (jf. punkt B nedenfor) og finansiering af aktiviteter i almennyttig og offentlig interesse og af begivenheder om hvilke, der arrangeres online væddemål (jf. punkt C nedenfor).

A. Forbrugerbeskyttelse, jf. grønbogens afsnit 2.3.1 (spørgsmål 15-26)

Spillere med problemer med spil

Kommissionen anfører, at der i flere medlemslande (bl.a. DK) er foretaget undersøgelser over udvikling af spilafhængighed. I 4 undersøgelser er der fokuseret specielt på on-line spil.

Undersøgelserne viser, at visse faktorer øger risikoen for at udvikle problemer i relation til spil, f.eks. hurtig spilafvikling og gevinstudbetaling, høj tilbagebetalingsprocent, stort element af færdighed (i forhold til tilfældighed) og

stort brug af salgsfremmende foranstaltninger. F.eks. vurderes spil på gevinstgivende spilleautomater med hurtig spilafvikling at udgøre et større problem end spil på lotteri med langsom spilafvikling. Medlemslandene bruger forskellige instrumenter til at mindske risikoen, f.eks. regler om aldersbegrænsninger, muligheder for at spillerne kan sætte grænser for fremtidigt spil samt undladelse af at give kredit mv.

Kommissionen ønsker med spørgsmål 15 og 16 oplyst, om der findes nogen form for dokumentation af, hvilke faktorer og instrumenter der ved on-line spil er de mest centrale i relation til at spilleproblemer.

Spilleafhængighed (ludomani)

Det anføres i grønbogen, at tilgængelig information om spilafhængighed viser, at mellem 0,3 % og 3,1 % af en befolkning er decideret afhængige af spil.

Kommissionen efterspørger dokumentation, der viser omfanget af afhængighed af on-line spil, om on-line spil skaber mere eller mindre afhængighed end andre spilformer, og om der er dokumentation der viser, at nogle on-line spil er mere afhængighedsskabende end andre on-line spil (spørgsmål 17-19)

Kommissionen ønsker endvidere oplyst, hvad der nationalt gøres for at forebygge spilafhængighed (spørgsmål 20), om og i givet fald hvilke behandlingsmuligheder, der er findes i medlemslandene (spørgsmål 21), samt om, hvilke krav der stilles i den nationale lovgivning til spiludbydernes opmærksomhed og reaktion på problemspillere (spørgsmål 22).

Mindreårige og andre udsatte grupper

Kommissionen anfører, at alle medlemslande søger at beskytte mindreårige fra spil. Kommissionen spørger i den forbindelse, om de nationale aldersgrænser vurderes i tilstrækkeligt omfang at forhindre mindreårige i at spille on-line, og om hvilke kontrolforanstaltninger, der er (spørgsmål 23 og 24).

Det anføres i grønbogen, at betalingssystemer kan være nyttige i forbindelse med beskyttelse af mindreårige, blandt andet som følge af, at personer under 18 år normalt hverken får tilladt overtræk på bankkonti eller får udstedt kreditkort. Imidlertid bliver det mere og mere udbredt, at der kan spilles og betales via mobiltelefon, og dette synes at skabe nye kontrolmæssige udfordringer.

Både medlemslandenes myndigheder og spiludbydere har endvidere regler eller normer for markedsføring, der er designet til at beskytte de mindreårige fra spil.

Ud over mindreårige er der også andre grupper, der må betegnes som særligt udsatte for at få problemer med spil. Det kan være personer med økonomiske

problemer, personer der tidligere har været afhængige af stoffer eller off-line spil, unge uden erfaring med spil, og personer, der arbejder med spil.

Kommissionen ønsker information om, hvilke af sådanne beskyttende regler for markedsføring af spil der findes i medlemslandene, herunder regler i forbindelse med markedsføringsspil, sportssponsorater og salg af souvenirs m.v. med trykte logoer for on-line spiludbydere (spørgsmål 25 og 26).

B. Offentlig orden, jf. grønbogens afsnit 2.3.2 (spørgsmål 27-37)

Forebyggelse og bekæmpelse af svig i forbindelse med spillet

Kommissionen fokuserer i grønbogen på svig i forbindelse med udbetaling af gevinster til spillerne, tyveri af spilleres identifikation og manipulation af et spils udfald.

I relation hertil efterlyses undersøgelser eller andet materiale om svig i forbindelse med on-line spil. Endvidere spørges, om der er nationale regler om kontrol, standardisering og certificering af spilleudbydernes udstyr, tilfældighedsgenerator eller andet software. Kommissionen ønsker desuden at høre, hvilke svigtyper der bør gives højeste prioritet i det svigbekæmpende arbejde, og om der er erfaringer med særlige effektive måde at bekæmpe en svigtype på (spørgsmål 27-31). Herudover spørges i spørgsmål 32 om, hvor stor risiko der er for, at en udbyder af on-line væddemål, som har en sponsorkontrakt med en sportsklub eller -organisation, vil forsøge at påvirke udfaldet af en sportskamp.

Forebyggelse af hvidvask af penge

Både personer inden for den velorganiserede kriminelle verden og enkeltpersoner kan anvende spil i forbindelse med hvidvask af penge. Tilgængelig information på området tyder på, at hvidvask af penge hovedsagelig er et problem i forbindelse med ulovlige udbydere uden spilletilladelser i EU, og Kommissionen angiver forskellige metoder hertil. Kommissionen spørger om, hvilke konkrete sager der har været, som viser, hvordan on-line spil kan benyttes til hvidvask, og om der er betalingssystemer, der kræver særlig kontrol for at undgå, at de anvendes til hvidvask (spørgsmål 33 og 34).

Det 3. hvidvaskdirektiv (2005/60/EF) gælder for den finansielle sektor og blandt andet også kasinoer (både landbaserede og on-line). Imidlertid er det forbundet med nogle vanskeligheder at håndhæve direktivets bestemmelser i relation til on-line kasinoer, idet spiludbydere ofte har spilletilladelser i flere lande og desuden indeholder deres hjemmesider for det meste udbud af andre spilleydelser (f.eks. udbud af sportsspil).

Kommissionen anfører, at den er bekendt med, at såvel myndigheder som spiludbydere har taget en række praktiske metoder i brug til bekæmpelse af

hvidvask. For eksempel kan visse regler og procedurer omkring spilleregistrering og gevinstudbetaling være nyttige.

I grønbogen efterlyses erfaringer med tiltag, der kan dokumentere en effekt på området (spørgsmål 35 og 36).

Forebyggelse af anden kriminalitet

I grønbogen nævnes andre former for svig i forbindelse med on-line spil. Af en fransk rapport fremgår blandt andet, at der er omkring tusind spillehjemmesider, der direkte er opereret af kriminelle grupper. Hertil kommer uautoriserede spil udbudt af udbydere med spilletilladelse. Som en tredje form for svig, nævnes skatteunddragelser, hvor for eksempel gevinster vundet i spil i 3. lande ikke angives til beskatning.

Kommissionen ønsker med spørgsmål 37 at vide, om der er nationale regler for gennemsigtighed i on-line spil, om sådanne regler gælder for grænseoverskridende spil, og om reglerne i givet fald vurderes at blive håndhævet effektivt.

C. Finansiering af aktiviteter i almennyttig og offentlig interesse og af begivenheder, om hvilke der arrangeres online væddemål, jf. grønbogens afsnit 2.3.3 (spørgsmål 38-45)

I grønbogen anføres, at et af hensynene bag de nationale spillelovgivninger oftest er at sikre midler til finansiering af ”aktiviteter i almennyttig og offentlig interesse”, herunder kultur, sport, kunst, ungdoms- eller uddannelsesprogrammer og sundhedsrelaterede aktiviteter. I henhold til EF-Domstolen kan dette hensyn dog ikke udgøre den egentlige begrundelse for at have restriktioner på spilleområdet. Desuden anføres i grønbogen, at reglerne for denne finansiering skal være i overensstemmelse med statsstøttereglerne. Der er forskellige modeller for en sådan finansiering, herunder direkte ved krav til spiludbydere om at støtte bestemte organisationer m.v., ved at midler fordeles fra en statslig spiludbyder, eller indirekte via statens budget.

Kommissionen ønsker belyst, om der i medlemslande er andre måde at skabe finansiering på, og om der i medlemslandene findes en særlig mekanisme – en fond eller andet – som sørger for at omfordele midler fra udbydere (spørgsmål 38 og 39).

Desuden ønsker Kommissionen med spørgsmål 40 at få belyst, om der sker tilbagebetaling eller fordeling af midler til forebyggelse og behandling af ludomani.

Kommissionen ønsker herudover med grønbogen at sætte særlig fokus på følgende områder:

- Eventuelt princip om modydelse til fordel for arrangører af begivenheder.

Når spiludbydere udbyder væddemål på sportsbegivenheder udnytter de disse begivenheder, og det er Kommissionens opfattelse, at der er en bred enighed om, at sådanne begivenheder, bør få en rimelig modydelse for den spilaktivitet, der er knyttet til dem. En tydelig sammenhæng mellem udnyttelse af sport til væddemål og betaling til sport herfor ses oftest inden for hestesporten. Der er flere medlemslande, der for at sikre denne sport gode vilkår, giver en spiludbyder eneret til at udbyde væddemål på hestevæddeløb mod, at udbyderen giver hestesporten en vis del af overskuddet. I mange lande er disse midler hestesportens væsentligste indtægtskilde. Andre sportsgrene har ofte flere indtægtsmuligheder, men netop fordi de udnyttes i forbindelse med udbud af væddemål, er spørgsmålet, hvordan og hvor stor en ”betaling” de skal modtage derfor. I nogle lande er udbydere af sportsvæddemål derfor nødt til at kanalisere en del af deres overskud tilbage til sporten.

Kommissionen ønsker at vide, hvor stor en del af on-line udbydernes overskud fra sportsvæddemål, der kanaliseres tilbage til sporten i de enkelte medlemslande (spørgsmål 41). Herudover spørges til, om al professionel sport tilgodeses af udnyttelsesrettigheder for on-line spil på linje med hestesporten, og om disse rettigheder udnyttes (spørgsmål 42).

Kommissionen nævner desuden, at sportsbegivenheder der væddes på, er udsat for større risiko for svig med resultatet (”match-fixing”) end begivenheder, der ikke væddes på. Med spørgsmål 43 ønsker Kommissionen belyst, om der er betalinger for udnyttelsesrettigheder for on-line spil, der er øremærket til at sikre sportsbegivenheders integritet.

- Risiko for ”fribillet”

Nationale systemer for finansiering af gode formål varierer alt efter kulturelle forskelle, traditioner og andet. Nogle steder kommer finansieringen direkte fra udbydernes overskud, mens den andre steder sker hovedsagelig indirekte gennem beskatning. Kommissionen anfører, at det vil have en effekt på de nationale systemer for finansiering af aktiviteter i almennyttig og offentlig interesse, når spillere vædder på sportsbegivenheder i andre lande eller bruger udbydere i andre lande. Udbydere med høje tilbagebetalingsprocenter og gevinster må antages at betale relativt lidt til ”gode formål”, men tiltrækker spillere, der kun går efter det for dem selv potentielt økonomiske bedste spil. Spillerne undgår derved at give penge til gode formål – altså får de en ”fribillet”.

Omvendt mener Kommissionen også, at det kan tiltrække nogle spillere, hvis spiludbyderen er kendt for at give mange penge til gode formål.

Kommissionen spørger i spørgsmål 44, om der er nogen dokumentation for, at den grænseoverskridende risiko for ”gratis ridt” reducerer midlerne til finansiering af gode formål. Desuden ønsker Kommissionen med spørgsmål 45

at få oplyst, om der er en sådan gennemsigtighed, at spillerne ved, hvor meget spiludbydere kanaliserer tilbage til gode formål.

3. Håndhævelse m.v., jf. grønbogens afsnit 2.4

Spillemyndigheder

At håndhæve en national spillelovgivning og undgå spiludbud fra uautoriserede udbydere er vigtigt for medlemslandenes muligheder for at sikre hensynene bag spillelovgivningen.

Kommissionen anfører, at der er forskelle på, hvilke opgaver medlemslandenes spillemyndigheder har. Eksempler på opgaver er arbejde i forbindelse med spilletilladelser, kontrol og tilsyn (bl.a. med udstyr, software og spilleaktiviteter) samt håndhævelse af reglerne. Kommissionen ønsker oplysninger om de nationale myndigheder og disses beføjelser i relation til on-line spil (spørgsmål 46). Kommissionen ønsker desuden oplysninger om, hvorvidt der føres et register over udbydere med spilletilladelser, om det i givet fald er offentligt tilgængelige, og hvem der er ansvarlige for at holde det ajour (spørgsmål 47).

Administrativt samarbejde

Det administrative samarbejde mellem myndighederne på spilleområdet er i dag baseret på ad-hoc samarbejde mellem et begrænset antal medlemslande. Kommissionen nævner en række af disse samarbejdsfora, herunder det nordiske. Herudover har spillemyndigheder fra hele Europa et forum, hvor de mødes, udveksler oplysninger og drøfter problemstillinger vedrørende spil (GREF).

Kommissionen ønsker oplysninger om de eksisterende former for grænseoverskridende samarbejde, og om de emner der drøftes (spørgsmål 48).

Samarbejde med andre interessenter

Spillemyndigheder i medlemslandene arbejder også sammen med nationale/Europæiske sportsorganisationer og/eller offentlige/ private udbydere af væddemål med henblik på, at udvikle f.eks. undervisningsprogrammer, kampagner eller early warning systemer til hindring af, at kampes udfald aftales. Kommissionen ønsker oplysninger om sådanne samarbejder (spørgsmål 49).

Betalings- og internetblokeringer

Kommissionen anfører, at betalings- og kommunikationsudbydere muliggør udbud af on-line spil. For at udelukke ulovligt udbud af spil bruges i dag flere metoder, der stiller krav til disse betalings- og kommunikationsudbydere.

A. Hjemmesider (DNS-blokering)

Ulovlige udbyderes hjemmesider kan blokeres, og der kan eventuelt samtidig henvises til mulige lovlige udbyderes hjemmesider.

B. IP blokering

Alle computere koblet til internettet har et unikt nummer (IP adresse). Der kan blokeres for en eller flere IP adressers adgang til en given server/hjemmeside.

C. Betalingsblokering

Baseret på sektorkode (spiludbydere har kode 7995) kan der blokeres for betalinger til en udbyder.

Kommissionen anfører, at effekten af blokeringer i stor udstrækning afhænger af opdaterede registre over emner, der skal blokeres, samt af effektivt software løsninger.

Kommissionen spørger om, hvilke blokeringsformer der anvendes nationalt, og den skønnede effekt heraf. Endvidere spørges, om der findes grænseoverskridende initiativer, som har til formål at gøre blokeringer effektive (spørgsmål 50). Endvidere ønskes betragtninger over blokeringernes mulige effektivitet m.v. (spørgsmål 51).

3. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ligesom andre interesserede parter mulighed for at afgive høringssvar. Europa-Parlamentet har ikke på nuværende tidspunkt afgivet høringssvar.

4. Nærhedsprincippet

Spørgsmål om nærhedsprincippet er ikke relevant.

5. Hjemmelsgrundlag

Spørgsmål om hjemmelsgrundlag er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant på nuværende tidspunkt

7. Konsekvenser

Grønbogen skal danne baggrund for eventuelle senere forslag fra Kommissionens side til konkrete handlinger. Den har ikke i sig selv lovgivningsmæssige, statsfinansielle eller samfundsøkonomiske

konsekvenser og medfører ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. Høring

Grønbogen har været i høring hos relevante organisationer m.v. De indkomne høringssvar er kort beskrevet og kommenteret i skemaet nedenfor. Senere indkomne høringssvar vil blive sendt til udvalget.

Høringsskema

Høringspart	Høringssvar	Skatteministeriets kommentar
Akademikernes Centralorganisation (AC)	Ingen bemærkninger	
Divisionsforeningen	<p>I grøn bogens afsnit 2.3.3 fokuseres på, om der findes et princip om en modydelse til fordel for arrangører af begivenheder. Foreningen anfører, at der i nogle lande er regler for sportsklubbers rettigheder, herunder for at brugen af disse til online spil ikke kan ske uden vederlag.</p> <p>Foreningen mener, at de immaterielle rettigheder skal beskyttes, og brugen af disse ikke bør ske uden vederlag. Foreningen opfordrer til, at skabes klarhed over sådanne rettigheder ved, at disse indskrives i de nationale love, som regulerer online spil.</p>	Foreningens bemærkninger vil indgå i overvejelserne i relation til et eventuelt kommende konkret udspil på dette område fra Kommissionens side.
Hestevæddeløbssportens FinansieringsFond	Ingen bemærkninger	

<p>ISOBRO</p>	<p>ISOBRO anfører, at de danske svar på grønbogen ikke foreligger endnu, og håber senere at få mulighed for at kommentere på de enkelte svar.</p> <p>ISOBRO anfører, at den nye spillelovgivning endnu ikke er trådt i kraft, hvorfor det ikke er muligt at besvare visse af spørgsmålene i grønbogen, blandt andet nr. 4 og 6.</p> <p>ISOBRO er af den opfattelse, at ulovligt udbud af spil hidtil har påvirket Danske spils overskud i negativt retning, jf. spørgsmål 3. ISOBRO anfører, at det er uvist, hvordan den nye lovgivning vil påvirke overskuddet og dermed det beløb, der fremover skal udloddes.</p> <p>For at undgå gratis adfærd anføres, at et velfungerende og offentligt register over lovlige udbydere er vigtigt, jf. spørgsmål 44-47.</p> <p>ISOBRO anfører, at håndhævelse af reglerne er væsentligt, og mener hovedlinjerne i den danske model for håndhævelse af de nye regler bør beskrives over for Kommissionen.</p>	<p>Regeringen vil formentlig svare på en række af spørgsmålene i grønbogen. Der vil hovedsagelig være tale om svar på spørgsmål vedrørende de nationale regler, og vil ske ud fra den nye spillelovgivning. Da den nye lovgivning ikke er trådt i kraft, vil spørgsmål vedrørende effekten af lovgivningen ikke blive besvaret. Regeringens svar vil ikke blive sendt i høring. Ønsker organisationer m.v. at sikre, at deres holdning til konkrete spørgsmål i grønbogen kommer til Kommissionens kendskab er der mulighed for at organisationerne selv at afgive høringssvar til Kommissionen inden høringsfristens udløb den 31. juli 2011.</p> <p>Spillemyndigheden udarbejder og ajourfører en liste over udbydere med dansk spilletilladelse.</p> <p>Regeringen har ikke taget stilling til, hvilke spørgsmål den vil besvare i høringsbrevet til Kommissionen. Vil ISOBRO sikre sig, at Kommissionen gøres opmærksom på særlige forhold, kan dette ske ved, at organisationen selv indgiver høringssvar.</p>
---------------	---	---

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

På nuværende tidspunkt foreligger der ikke holdninger fra andre lande.

10. Foreløbig dansk holdning

Reguleringen af spil, herunder on-line spil, er reguleret meget forskellig i EU-landene. Imidlertid er on-line spil grænseoverskridende i natur, hvilket giver særlige udfordringer blandt andet i form af begrænsning af ulovligt udbud.

Regeringen finder det positivt, at Kommissionen har påtaget sig et aktivt ansvar i relation til problemstillinger på on-line spillemarkedet, og hilser derfor grønbogen velkommen. Grønbogen behandler en lang række emner, og stiller i den forbindelse en lang række spørgsmål, herunder en række spørgsmål til den nationale lovgivning og praksis.

Folketinget har i juni 2010 vedtaget en række nye spillelove, som blandt andet liberaliserer on-line udbud af væddemål og kasinospil. Uanset at lovene endnu ikke er trådt i kraft på grund af et uafklaret statsstøttespørgsmål i relation til de vedtagne afgifter, påtænkes det fra dansk side at svare på en række af de af grønbogens spørgsmål, der vedrører den nationale lovgivning. Spørgsmålene vil blive besvaret med baggrund i den nye vedtagne lovgivning.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grønbogen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.